

GUPEA, publikation av Staffan Mossenmark, Nov-18.

GAS – Göteborg Art Sounds 2018

– att kurera och vara konstnärlig festivalledare

En festival i fältet av undersökande ny musik söker ofta idag efter en kontext att ställa musiken, dess utövare och upphovspersoner i och mot.

Värdet av att via festivalformatet som manifestationen, där konstnärliga uttryck samordnas till gemensamt och konstnärligt manifest, ett statment genom sin faktiska existens, ska inte underskattas.

Anslaget som en festival slår an genom att ta plats och påstå att konsten med dess olika uttryck är betydelsefulla är en viljeyttring och en manifestation som vill hävda det fria uttrycket och det fria ordets värde likt en demokratisk rättighet.

I förlängningen önskar festivalen som konstruktion hävda individens suveränitet och demokratins absoluta önskan om att upprätthålla ett samhälle som bygger på dialog och individens rätt att kunna fritt höja sin röst.

2018-års festivaltema beskrivs nedan:

Today we can see that the distance between people are growing. But at the same time, as a consequence of new technical possibilities, the world is also growing smaller every day. Paradoxically we see how countries and their leaders chose to close their borders and build walls, rather than opening up. And this is happening right now, when the need for dialogue has never been more urgent. We believe that art can help formulate critical questions, questions that we may not hold the answers to, but that can be part of an ongoing dialogue. It is our conviction that it is often more important to ask questions, than finding actual answers. We believe in art that is bold enough to challenge and that dare to be uncomfortable. Art that can problematize and that hopefully makes us question the world around us. Art that refuse to give simple answers.

Som konstnärlig ledare av GAS-festivalen tog jag initiativet att till årets festival arbeta med fyra gästkuratorer för att nå ytterligare tyngd i breddat som i fördjupad programsättning och detta via en internationell programgrupp. Dessa konstnärliga ledare och producenter var följande:

- Anna Berit Asp Christensen från SPOR-festivalen i Danmark,
- Joost Fonteyne, från festivalen Wilde Westen i Belgien,
- Lauren Pratt från Redcat i Los Angeles, USA
- Peter Burton, från Suoni Per Il Popolo festival i Montreal, Kanada.

Utifrån festivalens tematik 2018 hölls även två *GAS Talks* vilka cirklande kring denna tematik och där delar av festivalens kuratorer deltog tillsammans med artisten Jennifer Walsh, IRE samt Du Yun, tonsättare och konstnärlig ledaren för MATA festival i N.Y.C., USA.

Ett av dessa *GAS Talks* hölls under ledning av PARSE-professorn Kristina Hagström-Ståhls moderering och som del av PARSE pågående samtal. Nedan en beskrivning författad av Kristina H-S gällande samtalets riktning och innehåll.

As the description of the dialogue indicates, the purpose is to think together about the relationship between art and society in a time of intensified political polarization. Many parts of the world are seeing the rise of nationalism, conservatism, and right wing populism; the implications for cultural politics, artistic freedom, and equal rights and opportunities are alarming to many, including here in Sweden. I am hoping to hear your perspectives on the current climate - whether it affects your work as an artist/curator/artistic director, what your position is on the relationship of art to politics, what if anything you think should "be done", and how you view your own role and responsibility in relation to artistic content, equal opportunity and representation, and social awareness.

PARSE samtalets tematik resonerar väl med festivalens frågeställningar vilka jag anser som centrala i dagens allt snävare utrymme för konstnärliga uttryck, där idag starka populistiska vindar blåser, sett såväl utifrån ett internationellt perspektiv, som på riksnivå. Idag hör vi ideologiska åsikter basuneras ut via förgrundsgestalter som önskar se en ytterligare polariserad värld där djupt mänskliga behov och humanistiska värden hotas av inskränkthet, rädsla och begränsad frihet. *Se bifogad ljudfil av samtalet.*

För den undersökande, experimentella konsten och dess samtal står här mycket på spel. Den kritiskt granskande konsten saknar stöd i de populistiska och högerextrema korridorerna. I dessa ideologiska politiska fält ses utmanade konstnärliga undersökande uttryck och dess utövare som något avvikande. Något som ifrågasätter traditionella moraliska och etiska värderingar, något som inte ska stödjas, utan istället hellre förbjudas.

I mitt arbete gällande programsättning lades vikt vid att ge olika ingångar till festivalens klingande iscensättningar via olika uttryck sett utifrån genre och konstnärligt innehåll. Pluralism av konstnärliga uttryck vilar i en idé om att söka konstnärliga verkshöjd genom att söka i de smala fälten och presentera dessa uttryck tillsammans för att de tillsammans ska bli starka och manifesteras värdet av en konstnärlig mångfald genom att bjuda in artister ur vitt skilda genreformer som noise, fri improvisation, kammarmusik, performance, och elektronika.

Avslutningsvis kan Deleuze och Guattaris skrivningar kring begreppet "rhizom" beskriva en slags konstnärlig *festivalaktivism*, där de musikaliska uttrycken och påståenden i ett festivalprogram kan i olika skeenden skapa rörelser, förgreningar och ympningar som fortplantar sig i alla dess riktningar för att sprida tankar och värderingar i samhällskroppen.

